

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ע**
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויחי

את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
(מט, א). פעם אמר הרה"ק הבית אהרן
מקארלין ז"ע: אם משיח חלילה יתעכב
מלבוא, יגיע זמן שיהודי שירצה לחזור
על דברי תורה, וועט מען איהם רייסען
דיא ווערטער פון מויל [-יחטפו לו
את המילים מהפה]. וזה שיעקב אבינו
אמר: 'את אשר יקרא אתכם באחרית
הימים', והעצה לזה הוא - 'הקבצו
ושמעו בני יעקב', תחזיקו עצמכם ביחד
- באחדות, מביטי אנכי לכם ששום רע
לא ישלוט בכם.

(דברי אהרן)

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין (מט, כב).
מי שרוצה להיות 'בן פורת' - בחינת
יוסף. גם 'פורת' לשון פרו ורבו, שמכל
עבודות ודבורים של הצדיק נבראים
ונולדים נשמות ומלאכים, ומי שירצה
להיות כן, העצה לזה 'עלי עין' -
שישלוט על העין שלא יסתכל במקום
שאין צריך, כמו שאמרו רז"ל (סוטה ח,
א) גמירי אין צר הרע שולט אלא במה
שעיניו רואות.

(דברי שלום קוידניב)

וזאת אשר דבר להם אביהם (מט, כח).
'זאת' היא בחינה גדולה והשכינה נקרא
'זאת', כי זה הוא פשוט שכל אחד
מישראל צריך להאמין באמונה שלימה
שכל הגלגולים והסיבות שלו וכל מה
שנתהווה בעולם הכל הוא בהשגחתו
יתברך, וזו המדה נקראת 'זאת', כי הוא
מאמין אשר 'מאת ה' היתה זאת', ובה
יכול כל אחד לבוא למדרגה גדולה
ונפלאה. וזה אפשר לומר הפי' גם כן על
הפסוק 'וזאת אשר דיבר להם אביהם',
כי 'דיבר' הוא לשון הנהגה, כי מדה
של 'זאת' הנהיג להם אביהם עד עולם
להאמין שהכל הוא מאתו יתברך.

(בית אהרן קמא, ג-ד)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

אמירת הודו בער"ש

היה נוהג בערב שבת קודש בתפילת המנחה באמירת פרק 'הודו לה' כי טוב וגו'', לומר את הפרק פסוק
בפסוק.

(שמע שלמה השלם והמפואר ענינים אות רה)

עיטורי קדוש

מנהג רבינו

לרבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין ז"ע היה מנהג
ייחודי באמירת פרק זה, שאמר הפרק פסוק בפסוק
עם תלמידיו, כפי שמתואר בספר 'מאורי אש' (עמוד
קכז):

סיפר הגה"ח רבי חיים מענדיל קוסטרומצקי זצ"ל
הי"ד:

כשהיו הרה"ק השרף רבי אורי מסטרעליסק, הרה"ק
רבי אשר מסטאלין והרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש
זיע"א ביחד אצל רבינו זיע"א, היה נוהג בערש"ק
בתפילת המנחה באמירת פרק 'הודו לה' כי טוב
וגו' לומר את הפרק פסוק בפסוק. דרכו בקודש
של רבינו היתה שאמר פסוק אחד, אח"כ חזר אותו
הפסוק הרה"ק מסטאלין, אחריו חזר עליו הרה"ק
מלעכוויטש, ולאחר-מכן חזר על אותו הפסוק השרף
מסטרעליסק זיע"א. כך המשיכו ואמרו כל אחד
בתורו - עד סוף הפרק.

בדומה לכך וביתר פירוט, בספר 'פרי ישע אהרן':
סיפר הרה"ח רבי אהרן לעווינטאל ז"ל, כי היה
נהוג שרבינו הרש"ק היה אומר פסוק בעת אמירת
'הודו' בעש"ק, ואח"כ אמר הרה"ק מלעכוויטש את
הפסוק בקלא גרידא, ובלי נוסח רק שאג בקול גדול
ובהתלהבות, ואחר כך היה הרא"ש מסטאלין אומר
הפסוק 'הודו לה' כי טוב' בנוסח ובמתקנות כנהוג
עד היום הזה, ואחר כך היה גם הרה"ק מסטרעליסק
אומר את הפסוק בקול לבד ובהתלהבות, ע"כ.

ר' אהרן לעווינטאל אף היה מוסר את תנועות
הנוסח כפי שאמרו הצדיקים את פסוקי
המזמור.

תקנת הבעש"ט

מנהג חסידים הוא לומר בכל ערב שבת, לפני
תפילת מנחה, את פרק ק"ז שבתהילים: 'הודו לה'
כי טוב וגו'', וזאת על פי תקנת מרן הבעל שם טוב
הקדוש ז"ע.

ונאמרו בזה כמה טעמים. האחד: כי כל ששת
ימי המעשה נועדו לתיקון המעשים לכבוד השבת,
ובמיוחד בערב שבת עצמו, זהו הזמן המיועד
להתעלות ולהזדכך עוד יותר. וכפי המובא בספה"ק
'מאור עיניים' (פרשת בשלח) להרה"ק רבי נחום
מטשערנבול ז"ע, שהיה מתלמידי הבעש"ט, וכך
לשוננו: "וזהו שיסד הבעל שם טוב זללה"ה נבג"מ
לומר בכל ערב שבת מזמור ק"ז, כי מחמת שצריך
לזכך עצמו יותר ויותר בעת ההוא", ע"כ. ועיין עוד
שם דבריו באורך.

טעם נוסף, כתב הרה"ק רבי אהרן הכהן מזעליחוב
ז"ע בסידורו 'כתר נהורא', שרבינו הבעש"ט זיע"א
תיקן לאומרו על העלאת הניצוצין שנפלו בקליפות
כל ימי השבוע, והאריך שם בזה.

עוד טעם מובא בספר 'מטעמים', וזה לשוננו: "לפי
שבאותו מזמור נזכר ההודאה שארבעה צריכין
להודות, ואין לך כל אחד מישראל שעבר עליו
השבוע בלא נס, רק אין בעל הנס מכיר בניסו". ועוד
טעם מובא שם: "לפי שבקבלת שבת ובכניסת שבת
אנו יוצאים מאפילה לאורה, ומבית כלא לחירות".

וע"ע בענין זה בספר 'עטרת צבי' (פרשת תרומה),
ובספר 'דעת קדושים' (מאמר אות שבת פ"ו),
ובספר 'דברי צדיקים' (אות ה'), ובספר
'פרי צדיק' (פרשת בהעלותך).

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיתו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע,
ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

אחד מהם לא נותר

למרמורו, רבי אלימלך מרודניק, שקול יצא בעיר שיצא מביתו עם עשרים נשמות לחלוקה בקרב יהודי מרמורו הזקוקים לישועה. הצדיק התאכסן בבית רבי שמחה לייב בשבת קודש בביתו בעיר ראובילא, ויהי במוצאי השבת שאלו הצדיק האם זקוק לברכה כלשהיא, ויען רש"ל הרי ראה כבודו שהני יושב לבדי בשולחן השבת, ואנו ממתינים לזכות לשל"ל. נענה הצדיק ואמר: נותרו אצלי שתי נשמות, בן זכר שהוא 'ככה'... תמורת 20 גילדן או נקבה שיש לה נשמה גבוהה תמורת 15 גילדן. ויקנה רש"ל את הבת, ולפקודת השנה נולדה לו בתו 'בינה', שלימים נקראה בהערצה 'סבתא בינה' שהיתה אשה חכמה ומשכלת, שגם כל מי שקרויה על שמה, חכמה ומוכשרת באופן מיוחד.

אובהג האמיתי של ישראל היה רבי אלימלך מרודניק בכל ליבו ונפשו, וכפי המסופר שאיש אחד סיפר לפני הרה"ק מקאלשיץ זי"ע את ששמע מהרה"ק רבי אלעזר מריישיא זי"ע שסיפר על אביו הרה"ק רבי אלימלך מרודניק, שפעם מצץ במו פיו את המגליה שהיתה במכה שעל יד ברכו של יהודי והציל את חייו. חזונו פני הרבי מקאלשיץ, ותמה: הרי אם המכה והמוגלה סיכנו את חיי האיש, איך לקח הרבי מרודניק זצ"ל את המוגלה המורעלת בפיו? והפטיר ואמר: אלא מוכרח להיות שאבה את האיש יותר מעצמו!

מלא שמחה עוז וחזונו היה כל ימיו, למרות הצרות שפקדוהו, וכששאלוהו על כך ענה ואמר: הרי כל העולם כולו אינו כדאי ליתן עליו אפילו אנחה אחת... כך גם היה מוחזק וידוע בפי כל כי הוא זוכה לגילוי אליהו, וכך גם העיד עליו רבו הרה"ק מראפשיץ.

האוהל וציון קדשו של הרה"ק רבי אלימלך מרודניק זי"ע בביה"ח הישן בסוקולוב

יצא אפוא במהרה ובבהילות רבה ר' חיים בעל המפעל הגדול, לעבר סיגטע העיר לחלות פני הרבי הקדוש בעל הישועות רבי אלימלך מרודניק, והזכיר לפניו את צרת העכברים כי רבה היא ורעה.

ויענהו הצדיק ויאמר: "בני אהובי, חזור אל בית המפעל, ואמור אל העכברים כי רבי אלימלך מרודניק מצוה עליהם לעזוב את המקום ולצאת משם תיכף ומיד!" כאשר ציווהו עליו הצדיק, כן עשה ר' חיים, ובתוך דקות אחדות נראה מחזה פלאי וגורא: שובל ארוך ומפותל של מאות רבות עכברים החל יוצא ונמשך מבית הייצור הגדול, היישר לעבר נהר 'סאמאש' שהיה בין נאסאד לאינטערדאם. בשורה ישרה ובסדר מופתי נהרו נחילי העכברים, וקפצו חיים אל תוך הנהר, והיה לאות ופלא.

לכבוד הילולא קדישא של הרה"ק רבי אלימלך מרודניק, בן רבי מענדיל בער בן הרה"ק רבי אלעזר מליצ'ענסק בן הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליצ'ענסק זי"ע. נסתלק ביום י"ט טבת תר"ט. ומנוחתו כבוד בבית החיים הישן בסוקולוב.

זה שנים רבות שר' חיים מהעירא אינטערדאם ההונגרית, מנהל ביד רמה את המפעל הגדול לייצור שפירטוס. מכל עירות האזור, וממקומות רבים על פני הונגריה, היו מגיעים יצרני הוויסקי והליק, לרכוש את השפירטוס המשובח ובעל האיות, עם רמת האלכוהול הגבוהה. השפירטוס הוא נוזל אלכוהולי ברמה גבוהה ומרוכזת ביותר, המגיעה לבין תשעים וחמשה לתשעים-וששה אחוזים. השפירטוס החריף והשקוף הוא למעשה החומר הגולמי של האלכוהול, לפני שהופכים אותו למשקה ראוי לשתיה.

וכה היה סדר ייצור השפירטוס במפעל הענק והמשוכלל של ר' חיים. בעוד שבשאר המפעלים היו מייצרים את הנוזל מזיקוק תירס, תפוחי-אדמה וקני-סוכר, בבית הייצור של ר' חיים היו מפיקים את השפירטוס דווקא מחיטה, למרות העלות היקרה בהרבה. בתוך חביות ענק היו מעמידים כמויות ענק של גרעיני חיטה ומבשלים אותם במישול ארוך ואיטי, בכדי להפוך את העמילן שבדגן לסוכר. בשלב השני היו מוסיפים שמרים שהופכים את הסוכר לאלכוהול, ובשלב הסופי היו מזקקים את הנוזל, זיקוק אחר זיקוק, בכדי להגיע לרמת האלכוהול הגבוהה ביותר, ולספק אלכוהול זך, ונקי כמעט לחלוטין ממים ומשמנים אחרים. היתרון המשמעותי בשפירטוס המופק מחיטה הוא, שבניגוד לאלכוהול המופק מתירס, תפוחי אדמה ודומיהן, האלכוהול מחיטה נחשב לנקי ביותר ובעל טעם עדין ושקט, שעתיד לעדן מאוד את הוודקה, הוויסקי או הליק, ולא להשתלט על טעמו.

שנים רבות התנהל בית הייצור למישרין ובהצלחה מרובה, והניב רווחים ועושר גדול לבעליו הישר וההגון הלא הוא ר' חיים איש הצדקה והחסד. אלא שביום בהיר אחד התרגשה עליו הצרה הקשה בדמותם של עכברים...

תחילה היו אלו עכברים בודדים שנראו פה ושם, בצבצול להם מתוך ערמות החיטה ההזוהבה מעט מזעיר, ואף לא הסבו פועלי המפעל את תשומת ליבם לתופעה. אלא שבתוך זמן קצר הפכו העכברים לנחילים אדירים של מאות רבות ואפילו יותר. הררי החיטה שהיו מאוחסנים במחסני הענק הצמודים למפעל, החלו רוחשים אין ספור עכברים, שאכלו נגסו וכרסמו ללא רחם בגרעיני הדגן. כבר על מפתן המחסנים ניתן היה לשמוע את קולות ההתרוצצות המנצחת של המוני השרצים המכרסמים. מפעל חייו של ר' חיים, תרתי משמע, הונח וכל רכושו, נתונים היה בסיכון גדול.

ובאותם ימים מצוי היה בעיר סיגטע הסמוכה, הצדיק הנשגב ובעל המופת, רבי אלימלך מרודניק, בן נכד של הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליצ'ענסק זי"ע.

פעמים רבות היה יוצא הרבי הקדוש רבי אלימלך מרודניק ממקום מושבו, ונוסע לערים ועיירות סמוכות להושיע את ישראל בכל מיני ישועות, ובפרט בזרע של קיימא לחשוכי בנים. בטרם יצא לדרכו היה נוטל עמו שקים גדולים, וכה היה מרגלא בפומיה: בצאתי לדרך הנני נוטל עמי שני תרמילים, שאחד מלא עם זכרים והאחד עם נקבות!... ובבוא הצדיק אל העיר, היו ממהרים הכל לחלות פניו ובייחוד הממתינים להיוושע בצאצאים. וכך הייתה דרכו של הצדיק, שהיה פותח ושואל כסוחר: באיזו סחורה הינך חפץ? בוכר או נקבה? בגבה-קומה או ממוצע? ומה מאוד היו הפלאים העצומים שראו בצילו הטהור, כאשר רבים נושעו מברכות פיו שמואמה לא נפל ארצה.

ידוע בקרב משפחת שטרן ויוצ"ח, המעשה עם זקנם רבי שמחה לייב שטרן מראובילא שהיה חשוך בנים משך כחמש עשרה שנה, ובאותם ימים הגיע

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

שישו ושמחו בשמחת תורה

ביום ראשון הקרוב, פרשת שמות, ייערך מעמד כתיבת האותיות המרגש לספר התורה שנכתב לכבוד נשמתו הקדושה והטהורה של רבינו קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע, והושלם לעי"נ האשה החשובה מרת רחל פערל בת הרה"ח ר' אשר יהושע ברנשטיין שליט"א, ולזכות הילד היקר חיים אריה ירמיהו בן אסתר לרפ"ש.

המעמד האדיר יתקיים בעו"ה בבית הנגיד הדגול מוה"ר יוסף ברנשטיין שיחי', רחוב שמגר 14 ג' קומה 9, בין השעות 6:30-9:30 בערב, במעמד אדמו"רים ורבנים, חסידים ואנשי מעשה. בראש המעמד יעמוד הני תרי היקרים והנעלים, שזכו להתעטר במצוה חשובה זו של כתיבת הספר, במסירות אין קץ, הלא המה ר' יוסף ברנשטיין ור' יואל צבי איצקוביץ הי"י.

בד בבד, החלו הכנות קדחתניות על אדמת העיר לודמיר, לקראת שבת ההתאחדות ההיסטורית - פרשת שמות הבע"ט, בשילוב הכנסת ספר התורה. זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: מי תקן לומר 'הודו' בערב שבת לפני מנחה?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122.

להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0.

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח.

את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת שמות.

הזוכה לפרשת מקץ: יעקב ויזל נתניה.

אוצרות ומשגים

רבי אלימלך מרודניק

רבי אלימלך מרודניק היה גיבור של הרבי הקדוש רבי אלימלך מליצ'ענסק זי"ע, ואף נקרא על שמו. הרבי נולד בשנת תקמ"ח ובצעירותו זכה עוד לנסע לרבי מנחם מנדל מרימנוב, ול'חזוה מלובלין. לזמנים נעשה לתלמידו של רבי נפתלי מראפשיץ, ובנוסף היה בידידות רבה עם הרבי הקדוש ה'דברי חיים' מצאנז. הרבי היה מפרסם מאוד כצדיק עליון וכמי שזוכה לגלוי אליהו, וגם כפועל ישועות נשגב, ובפרט נושעו אצלו הרבה חשוכי בנים ל"ע. הרבי נפטר ביום י"ט טבת תר"ט, ומנוחתו כבוד בבית החיים הישן שבסוקולוב הגליציאית. הותר אחריו את בתו ובנו יחידו ממלא מקומו הרה"ק רבי אלעזר מריישיא זי"ע.